

Ud fra dette udformes strategier, der udarbejdes projekter, og siden evalueres det hele, således at en målopfyldelse kan vurderes både i Udenrigsudvalget og, hvis det ønskes, via samråd. Finansudvalget, som jo er med til at bevilge projekterne, kommer evalueringsrapporterne også til.

Men det er vist desværre ikke målet med ulandsbistanden, der har Fremskridtspartiets interesse; man ønsker kun at se de hvide elefanter.

I Socialdemokratiet har vi øjnene åbne og ser, at verden omkring os er præget af fattigdom; vi ser social nød og elendighed i enorm målestok og en stadig befolkningstilvækst; vi ser en verden omkring os, der er truet af miljødelæggelser, krige og konflikter. Vi ved, at vi må samarbejde internationalt, at vi må tage et ansvar. Vi vil vise solidaritet med folk i verden omkring os, og derfor er vi villige til at yde af vores rigdom for at bekæmpe deres fattigdom. Derfor vil vi bruge 1 pct. af bruttonationalindkomsten til ulandsbistand.

Vi vil gerne i Folketinget drøfte ulandspolitikens prioriteringer og strategier, og det sker jo også løbende, men vi mener ikke, at den Rockwoolfinansierede Paldambog skal ligge til grund for den type af drøftelser. Vi mener faktisk, at der er bredere ting og andre ting, der skal debatteres.

Til sidst vil jeg nu alligevel sige, at der også indimellem er grund til at glæde sig. Det er heldigvis ikke kun hvide elefanter, der skrives om i aviserne, som nu i tirsdags, hvor jeg glædede mig over B.T.'s interview med Finn Nørbygaard. Han siger, at det håndværk, børnene lærer, kan de altid bruge og tjene deres penge ved, skabe en god tilværelse. Det er god ulandspolitik, siger Finn Nørbygaard. Eller et andet citat, hvor B.T. spørger: »Går det meste ikke op i administration?« Finn Nørbygaard svarer: »Helt klart nej. Medarbejderne ved, hvad de har med at gøre, og arbejder uhyre effektivt, samtidig med at de involverer en masse lokale folk, der også har hjertet med i indsatsen.«

Det er jo dejligt, at der også er andre end bare os, der kan sige det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg var jo godt klar over, at bl.a. Socialdemokratiet og fru Lotte Henriksen kunne have den opfattelse, at det bare sådan var Fremskridts-

partiets sædvanlige oplæsning af partiprogram osv., vi skulle deltage i i dag.

Men det er ikke tilfældet. Et af mine referencepunkter er Verdensbankens rapport, som udkom i september i år, og som bl.a. blev omtalt i Morgenavisen Jyllands-Posten den 23. september. Der slår man fast, at blandt de lande, hvor bistanden har mindst effekt, er nogle af de lande, som har været danske modtagerlande igennem 25 år. Der er lande som Egypten, Uganda, Bangladesh, Nicaragua, bare for at nævne nogle stykker. Og konklusionen hos Verdensbanken er, og jeg citerer:

»Den logiske konsekvens af den ineffektive bistand må være, at man stopper bistanden til dårlige økonomiske miljøer – ikke at man stopper al bistand. Anvendt klogt kan bistandshjælpen bringe millioner ud af fattigdommens elendighed.«

Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke være med til det? I stedet for at bruge pengene på korrupte regimer så bruge pengene på at hjælpe nogle mennesker, der er i nød.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg ved godt, at hr. Kim Behnke ynder at kommentere alle ledere, som ikke findes sådan i vores nærmeste omgangskreds eller i de nærmeste lande omkring os, som korrupte ledere. Det behøver de jo ikke nødvendigvis at være alle sammen, fordi de befinder sig lidt længere væk.

Så er det således, at når man laver en ulandsbistand, som forsøger at hjælpe de fattigste i verden, er det naturligvis svært at få en høj succesrate. Og målet, som jeg netop sagde, er jo at hjælpe de fattigste lande i verden. Det er også de lande, der har den svageste administration. Det er de lande, der har sværest ved at håndtere, hvordan de skal komme videre. Det er jo et mål, vi har lagt i bistanden alene. Og jeg havde nær sagt, at hvis man skulle følge den linje, som Verdensbanken har fulgt, så lad os diskutere det. Så er det jo også et problem i sig selv, for de har ønsket strukturændringer i alle de lande, hvor de er gået ind og har villet give lån.

Og ved hr. Kim Behnke, hvad det har betydet? At de folk, som er fattige, er blevet endnu mere fattige, fordi disse regeringer har været tvunget til at skulle indføre privatiseringer og lukke skoler, og det har betydet, at analfabetismen og sygdomsniveauet er blevet større.